

Foi'a acest'a ese in tota foi-a. — dar
prenumeratiunile se primescu in tote dilele.

Pretulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tieri: pe anu
7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tote siodiunile si bani de prenumeratiune
sunt de a tramite la Redactiune
Strat'a lui Leopoldu Nr. 33

Tote caile conducu spre Rom'a!

Acest'a e simbolulu clericaliloru gr. catolici din Oradea-mare, despre cari se dice, ca sunt —
Romani!

La deschiderea sinodeloru!

— Unde, unde, bade,
Cu desagi pe spate,
Cu sudori pe frunte
Unde, bade, unde?

— La sinodu, nepote,
Unde se mai pote,
Se ni plangemu sortea
Negra ca si mortea.

Vedi, ca nu scimu carte,
Scolele ni-su sparte;
Dascalulu nu are
Mai nici de mancare.

Casele de ruga
Punu pe omu la fuga;
Tote in ruine,
Paru a vizuine.

Ale ei icone,
Hide-su, hide, Domne,
Sfinti cu gur'a stramba,
Sfinte ca o drimba.

Est'a n'are mana,
Ceea-i o capcana;
De nasu nici poména,
Nice de vr'o gena.

Colo Santu-Chirila.
A 'mbracatu de sila
Haina husaresca,
Cusma ungresca.

Multe cate tote,
Aru mai fi, nepote,
Ca se ispravimu,
Bino se 'ntoomimu.

Limb'a romanésca
Cine s'o grigésca,
Cine s'o sustiena
In potere plina?

Candu e pironita,
Si amaru gonita,
De argatii d'ilei
De pigmeii silei:

Cine se grigésca
Legea stramosiésca?
Cine s'o scutésca,
Si s'o intarésca?

Limba si relege!
Aste se ne lege.
Ca-su a nostra avere,
Dulce mangaiere!

Limba si relege!
Aste se ne lege
In unire strinsa,
Tare, neinvinosa!

Si d'acea, nepote,
Mergemu la sinode,
Ca se ne'ntielegemu,
Cum se ne diregemu.

Se ni facemu scole,
Se scapamu de bole,
De 'ntunerecu mare,
Ce ne strica tare.

Si ca se dispara
Ran'a cea amara,
Crunt'a nepasare,
Bol'a cea mai mare.

Ca se si incunune
Si-a nostra natiune
Fruntea sa senina
Asta-di cu lumina.

— Inainte, bade,
Ceriulu deie-ti parte;
Si se faceti multe,
Ceriulu se v'ajute!

Gur'a Satului.

Scrisorile lui Pacala către Tandala.

Frate de cruce!

Prin multe bune și rele am mai trecut și eu, decându-mă aflu sub ceriul cel senin al patriei lui Árpád și Tuhutum, și multe mescesuguri am mai învetiat, până mă făcui omu atât de însemnat; dar nimicu nu este asié de interesant în viața mea, ca patian'a ce am patit d'lele trecute în tiér'a traitiei. Știi tu unde-i tiér'a traitiei?

Da de unde amaru sê știi că tu nu ai fostu afara din satul tu nici odata.

Apoi tiér'a traitiei este ceea a traitiei, adeca unde ómenii nu pot sê traiésca fara traitia. — Se culca cu traiti'a, manca din traitia (dêca au ce), jóca cu traiti'a, inca și la biserică se duc cu traiti'a.

Vei fi găcitu dóra, că am fostu în Selagiu și inca în cercul Tasnadului.

Ei bine, acum sê-ți povestesc, că ce am patit acolo.

Mai înainte de dóte trebuie sê știi, că pentru ce m'am dusu eu pe a colo.

D'apoi nu m'am dusu dío eu de flori de cucu, — ci m'am dusu, ca sê cortesiescu. Pentru ce sê nu? Am fostu bine platit.

Nu știu ce e, că decându s'a început lumea magiaro-nemtiésca, de atunci nu mai am stamperu, — asi totu cortesí.

Eu sum fórté norocosu; totu de una aflu câte unu întieptu, pentru care sê cortesiescu, — pentru bani, firesce.

Asié septeman'a trecuta aflându-mă la Pesta, făcui cunoscintia cu unu Hornu.

Na, na. Sê nu gandesci ceva prostia — am făcutu cunoscintia cu unu Hornu — fara de casa și nu cu hornu de casa. M'ai întielesu?

Horn-ulu meu nu e hornu de casa séu de fabrică — ci e unu israelito-germano magiaru; i-ar placé sê fia deputatu, — cu tóte, că a cadit până acuma în vr'o șapte-spre-diece cercuri. Eu l'am asigurat, că lu-facu deputatu, avendu mare popularitate.

Grabii dara totu într'o fuga în tiér'a traitiei.

Îndata ce am intratu pe acelu pamentu, m'am și apucatu de cortesítu.

— Ómeni buni, — le dísei eu cu óresi-care fala — ascultati de mine, am sê ve recomendu unu deputatu harnicu.

— O tiucu te — díse unu bireu — nu ti-ai aflatu ómenii, vedi că, tiucu-te, noi nu voim pe nime, tiucu-te — decátu pe parintele din Santeu, tiucu-te!

— Dar ce ve trebuie vóua popa — reflectai eu cu mania — parintele vostru nu e asié omu învetiatu ca dlu Horn.

— Ce vorbesci, tiucu-te — strigara mai multi de odata, — nu ni trebuie hornu, noi am traitu totu în case fara hornu, asié ne-am pomenit din be-trani. —

Dupa aceste apoi se făcú unu sgomotu mare, — pe mine numai muerile mă scapara; erá s'o patiescu uritu.

Dar cugeti că am desperatu. Ba. Am aflatu unu jidovu care mi-a promis ajutoriu. Alta dí m'am împacatu cu ei — dar blastematii numai până atunci díceau, că tiucu-te, până ce s'a gatatu horinc'a, ér dup'acea vóira a mă bate.

Dusu-m'am prin tóte satele, inse tóta trud'a mi-a fostu în dar, ei nu vreu pe altulu decátu pe parintele din Santeu.

În dar le-am spus eu, că Horn nu-i hornu ci e omu și că li-va áperá drepturile.

În fine mai cereai odata — dar o patii. . .

Atât'a știu, că am vorbitu în favórea lui Horn și că m'au îmbordatu depe tribuna, — inse ce a urmatu dupa aceea, nu știu. Mí pare, ca unu vis, că m'au batutu cumplitu. Cum am ajunsu a casa, nu știu. Nevést'a mi-spuse, că m'a adusu unu fetioru, într'o traitia mare. — M'am și joratu, că nu voiu mai cortesí în tiér'a traitiarilor!

Până mă voiu sanetosí, ca sê-ți mai potu scrie, remanu alu teu

frate de cruce
Pacala

Idealurile ómeniloru.

Fia-care omu are altu idealu, asié de exemplu: Idealurile canoniciloru sunt — nepótele, și — lucru curios! — nici odata nepotii.

Idealulu Deaco-romaniloru e câte unu osu de rosu, séu vre-o slujbulitá bunisióra.

Idealurile Romaniloru din Satu-mare sunt un-gurii, pentru că ei nici odata n'au alesu unu deputatu romanu.

Idealulu Romaniloru uniti din Oradea-mare e Strigoniulu cu congresulu magiaru din Pest'a.

Idealulu corespondintelui din Pest'a alu „Gazetei“ e unu „consiliarasiu“ — guvernamentalu.

Idealulu profesoriloru din Beiusiu e o léfa — mai buna, din care sê póta trai.

Idealulu Zorlenticiloru e dlu Petricu, acestu guvernamentalu — independinte.

Idealulu traducatoriului „Fóiei Invetiatoriloru“ e limb'a — sanscrita, pe care se și silosce a o imitá.

TANDA si MANDA.

T. Pe unde ai umblatu, frate Mando?

M. Am condusu la Oradea-mare pe doi englezi fara de mustetie.

T. Dar ce-au cautatu aceia pe acolo?

M. Au voitu sê védia o raritate mare a vécului presinte, ce in alte parti ale lumii nu se pré gasesce.

T. Ce felu de raritate?

M. Unu popa romanu infalibilistu.

T. Si unde i-ai condusu?

M. La parintele Lauranu.

T. Asié dara totu-si este si in Oradea-mare ce-va de admiratu.

M. Dar venindu de la Oradea-mare la Pesce, o patii cam reu.

T. Cum asié?

M. Indesiertu am umblatu prin tôte otelurile, nicairi nu mi-am potutu capetá cortelu.

T. Cá multi mai umbla dar acuma la Pesce.

M. Multi dio, frate, si mai alesu de candu a muritu Dobra, episcopulu din Lugosiu, vinu canonicii cu rait'a din tôte partile, de ocupa tôte otelurile.

T. Ce se mai aude de la San'-Georgiu? Cine va fi deputatu in locul lui Gruescu?

M. D'apoi frate, dieu p'acolo se canta hor'a ast'a:

Ungurii se iningrozescu
De unu Iulianu Grozescu:
Dar ori câtu se ingrozescu,
Deputatu va fi Grozescu!

T. Sê traiésca! I dorescu!

Conversári la sínóde.

— D'apoi, parinte, am auditu, cá nu te-ai tienu de Statutul Organicu, — voiu interpelá pe santí'a sa.

— Bine, bine, domnule! Va mai fi inca la noi alegere de deputatu!

— Apoi, parinte, eu numai am glumitu. . . , credeme cá numai am glumitu.

— Si eu, si eu. . .

— Parinte, am auditu multe plansori in contra dtale, me temu. . .

— Fia-ti mila. . .

— Scii ce!

— Ba.

— Am unu frate. Acel'a ar fi bunu de dascalu in satulu dtate.

— Bine, dar apoi. . .

— Inticlegu!

— Parinte, dta bei pré multu vinu. . .

— Inse totu din crism'a dtale.

— Asié? . . . Ast'a-i altu ce-va.

— Vreu sê te interpelezu pentru unu abusu.

— Si eu pe dta.

— In ce privintia?

— Sê-mi spuni pana candu vei mai abusá de paciintí'a mea? pana candu me vei tiené totu cu minciun'a? candu mi-vei platí sut'a de florini, ce ti-am imprumutatu?

— Lasa numai, cá ne vomu impacá noi frumosu, dragulu meu.

— Da, da, o mana spéla pe alt'a.

Déca si Déca!

— Déca Romanii n'aru cere egal'a indreptatíre si autonomí'a Transilvaniei, ungurii le-aru dá tôte ce dorescu.

Déca n'amu avé o multíme de guvernementali — independinti, clubulu natiunálu n'ar constá numai din unu-spre-diece.

Déca unii capi ai bisericei gr. c. romane n'aru fi mai mari papistasi decátu pap'a de la Rom'a, unitii aru fi avutu de multu unu congresu la Blasiu.

Déca teatrulu natiunálu ar fi o idea inspirata de Schmerling séu Reichenstein, unii domni mari (si betrani) de ai nostri nu s'aru opune in contra realisáarii acestei dorintie natiunale.

Déca preotii din dieces'a Oradei-mari aru fi nu numai „culti“ ci si Romani mai buni, — de siguru n'aru alege deputati pentru congresulu magiaru din Pest'a.

Post'a Gurei Satului.

O strofa celu pucinu. Ei bine, deloctéza-te:

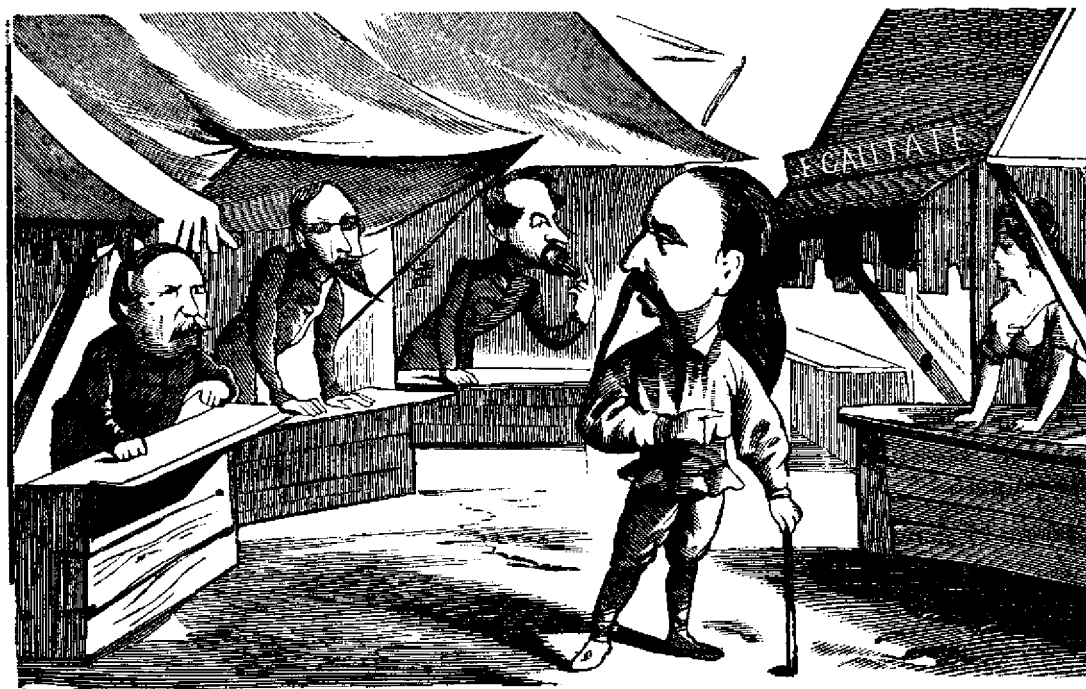
Acea féta, adorata
Nu mai este astadi féta
Ci femeí'a unui reu!

Contrarii teatrului romanu.

In minunata compania a ajunsu bab'a nostra!

La tãrgu.

Gur'a Satului: Insedaru me totu chiamati la voi, mai bine-mi place mie la nevës'a acës'ta.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: **Iosifu Vulcanu.**

Ca tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Pisti'a Pesciloru Nr. 9.